

[Ole Olsen.]

Her mangler efter mit partis opfattelse fri konkurrence inden for denne sektor af erhvervslivet, og vi bør primært selvfølgelig forsøge at skabe denne konkurrence. Kan den ikke skabes, ja, så må vi gøre det, at vi fremkalder tilstande, som med hensyn til prisdannelse giver nogenlunde samme resultat. Her tror jeg, at kommunisternes forslag måske ikke er det bedst tænkelige, men dog et skridt på vejen.

Jeg håber, vi kan se på det i udvalget, og jeg håber som sagt, regeringen kan komme med noget bedre.

Ninn-Hansen (KF):

Må jeg blot sige i anledning af hr. Ole Olsens bemærkninger om, at der ikke er fri konkurrence: det er ikke en påstand, der kan dokumenteres. Der er i allerhøjeste grad fri konkurrence. For nogle år siden bebrejdede man pengeinstitutterne, at de gennemførte for megen konkurrence ved deres filialbygninger osv. Det rettede de sig efter på en udmærket måde, men der er da ikke noget som helst, der tyder på, at den konkurrence, der altid har været imellem pengeinstitutterne og andre, der forsyner erhvervslivet og andre med kapital, ikke findes længere.

Man må selvfølgelig, det vil vi i hvert fald, beklage, at der har været en tendens igennem de sidste år til at pålægge pengeinstitutterne en række restriktioner, som ikke har været nødvendige, fordi konkurrencen har været til stede, men nogle af dem har været nødvendige af andre grunde, nemlig af hensyn til den styring, man er nødsaget til i en økonomisk periode som den, vi desværre har for tiden, at have fra Nationalbanken. Denne styrings nødvendighed skal vi ikke på nogen måde underkende, men man må bare samtidig erkende, at det giver vanskeligheder, ubehageligheder, for dem, der skal ordne og forvalte pengeforsyningen her i landet.

Dertil kommer så, at man lægger restriktioner lovgivningsmæssigt, som er aldeles unødvendige. Jeg forstår ikke, at der stadig kan samles et flertal her i salen for lovgivningen om rentemarginalen. I det konservative folkeparti vil vi fortsat forsøge at finde et flertal, der vil ophæve denne lovgivning, og vi ønsker selvfølgelig ikke, at den skal blive endnu værre i mellemtiden ved gennemførelse af det kommunistiske forslag.

Tredje næstformand (Erlendsson):

Skal jeg forstå det sådan, at hr. Fuglsang foruden at være sit partis ordfører også er ordfører for forslagsstillerne? Så har hr. Fuglsang ordet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Fuglsang) (DKP):

Sådan set er det jo svært at takke nogen af ordførerne for den modtagelse, vores forslag har fået. Der er sket det, som så ofte sker her i salen, og som vel også principielt bør ske, at man nogenlunde har fået linjerne trukket op mellem dem, der står til højre og repræsenterer i dette tilfælde storbankers interesser, og så dem til venstre. Jeg håber, at den velvilje, hvormed ministeren omtalte det udvalgsarbejde, der nu er kommet i gang, også er udtryk for vilje til en forbedring i den retning, vi ønsker.

Der blev talt om, at der skulle være fri konkurrence på pengemarkedet her i landet. Når man ser den magt, som først og fremmest vore 3 storbanker har med hensyn til kreditmarkedet, rentebetingelser og også aftaler om rentemarginal inden for de grænser, loven nu har sat, og som loven også bør sætte fremover, så er det temmelig stærkt at sige, at der findes fri konkurrence inden for en så afgørende sektor som hele vores pengemarked.

Hr. Hølge fra fremskridtspartiet mente, så vidt jeg forstod ham, at en høj rente skulle være beskæftigelsesfremmende. Hvis jeg kan læse ret, så er netop det, som generer – det være sig landbruget, det være sig værfterne, det være sig vort byggeri – det, som hindrer beskæftigelsen, det, som hindrer investeringer, det, som hindrer udviklingen, jo det forfærdelig høje renteniveau, vi har at slås med.

Med hensyn til bemærkningen om, at fremskridtspartiet er landets næststørste arbejderparti, så vil jeg gerne sige, at det genspejler sig ikke i tillid til arbejderne, for jeg kan ikke se ret mange i fremskridtspartiets gruppe.

Arbejdsministeren (Erling Jensen):

Også regeringen anser dybtgående overvejelser om renter og rentemarginaler i pengeinstitutterne for overmåde betydningsfulde. Men alligevel er jeg nødt til at gentage, at det forekommer mig, at netop denne debat i dag finder sted i utide. Vi har, et flertal i dette folketing, i sidste halvdel af august vedtaget en ny lov om pengeinstitutters rentemarginal. Denne nye lov er netop trådt i kraft. Den trådte i kraft den 1.